

Til lovforslag nr. L 141. Skriftlig fremsættelse (7. december 1999)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.

(Lovforslag nr. L 141).

Lovforslaget skal ses på baggrund af de pågående overvejelser om ændringer i bestemmelser om vederlag m.v. for medlemmer af Folketinget i lov om valg til Folketinget.

Reglerne for ydelser til de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet har altid været tilstræbt udformet, så sammenlignelige ydelser fastsættes ensartet.

Med den nye lov ændres der ikke herved, men bestemmelserne om ydelser udformes, så ydelserne fremover vil svare til, hvad der gives folketingsmedlemmer efter de til enhver tid fastsatte bestemmelser i folketingsvalgloven.

Eventuelle kommende ændringer i folketingsvalgloven vil, for så vidt angår bestemmelser om grundvederlag, eftervederlag, pension og efterindtægt, derfor normalt få direkte virkning for medlemmer af Europa-Parlamentet, så loven ikke behøver blive ændret for at bevare paralleliteten.

Endvidere indeholder loven en bestemmelse om, at hvor der efter den til enhver tid gældende lov om valg til Folketinget tilkommer Folketingets formand, Folketingets Præsidium eller et udvalg under Folketinget beføjelser vedrørende

ydelser til medlemmer af Folketinget, som tilsvarende ydes til medlemmer af Europa-Parlamentet, vil beføjelserne efter denne lov blive udøvet af finansministeren.

Sådan har ordningen, hvor det har været aktuelt, også været efter den gældende lov, men bestemmelserne herom er nu mere generelt udformet.

Som en ny bestemmelse fastsættes, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen kan ændre eller opheve bestemmelser om ydelser i henhold til loven med henblik på tilpasning til de ydelser, der fra Europa-Parlamentet gives repræsentanterne.

Denne bestemmelse er det fundet hensigtsmæssig at medtage som følge af, at det med Amsterdam-Traktaten blev bestemt, at Europa-Parlamentet skulle have en statut.

En sådan statut med bestemmelser om vederlag, eftervederlag og pension m.v., vil formentlig helt indebære ophør af nationalt fastsatte vederlagsbestemmelser, men der vil antagelig blive behov for overgangsbestemmelser, især vedrørende medlemmer der genvælges efter ikrafttræden af statuten.

I den gældende lov er der en tilsvarende bestemmelse for omkostningstillæg, som har medført, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen i 1981 bestemte, at udbetaling heraf ophørte.

Jeg henviser i øvrigt i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.